

ဒွိတိတောစင်စင်

ပိမိလန်းသော ကောက်ပင်နှစ်ပါးလေးများကို ကြည့်ရှုစွဲ

.. ခွါညို. . မျက်ရည်တွေစဲ နေသည်။

ခွါညို. . မဟာစိုယိုတိုင်လည်းပဲမိနေနေလေသည်။
လွယ်တိမ် စာသောင်းလေးကိုလွယ်ရင်း သေကြွေသာကော်နေသော်မှ
လိုက်လာရသော ခွါညိုမျက်ရည်လေးများက. . ရွာပင်တန်းကွက်
မှ. . ကောက်ပင်နှစ်ပါးလေးများကို နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းနှင့်
ကြည့်လိုက်သည်။

မနေ့ကတင်. . အရှေ့လယ်၌. . ခွါညိုကောက်ပင်နှစ်
ထောင့်သည်။ ခွါညိုနှင့်အတူ. . ပြယ်တယ်တို့ပင် ဖိုတပုန်းပုန်း
ကြားမှာ. . သူ့ထက်ဝါးလှစေသက် ဖိုလက်တွေပြောဆိုရင်း. .
သီချင်းသံနှင့် အတူ ကောက်ပိုက်ခင်းခုံရသော ခွါညိုတင်
ပောက်. . အခုတော့. . မြို့သို့. . လိုက်ခဲ့နေပြီ။

မင်းလဲယိပါတယ်ကွာ. . ခွေဖြူမရဲအပေါ်လေ. . သူကခု
ရန်ကုန်မှာ. . အဆင်ပြေနေတယ်ကွာ. . အဲ. . ဝါကလဲ. .
ခွါညိုကိုသတိပြု. . အလုပ်ကလေးသာလေးလုပ်ရစဲ. . မြေ
ပါဆိုလို့. . သူကချက်ချင်းကြီးခေါ်ခိုင်းလိုက်တာ

အဘတလည်း. . တစ်ရွာတည်းနေပြီး မြို့သို့ အချောက်အ
ပေါက်နည်းသော. . ကိုရင်သာကော်တို့. . ခွါညိုကားပြီအရပ်
၌. . သက်တောင်သက်သာလုပ်ကိုင်နိုင်စေော. . အလုပ်ကလေး
မရင် လာခေါ်ဖြိုပုတ်တယ်။ ပဟယ်မို့မို့ဆိုတာ. . မြေ
လေးကို. . သနားသလိုလို့. . ဝမ်းနည်းသလိုလို့ခံစားရသည့် သို့

အကြည့်တွေ "ဝါး" ကုန်သည်၊ လေကုန်သည်၊ မျက်လည်
ပုတီးက. . . တာတို့သလိပ်ပစ် ပါးပြင်ပေါ်သို့ တလိပ်လိပ် နှိပ်ခတ်
ကျလာကြသည်။

လူလောက တာကြောင့်များ မှီညှိ. . . တာတိပျန်မှာ
ထောက်ခံပေါ်လိမ့်ဘူး. . . မြင်လိုက်ရသော တာပေနှင့်တာပေတို့
တစ်ချို့ မေးလိုက်ချင်တာတို့။

"ကဲ. . . ကိုဦး. . . ပြန်ပါ. . . မိုးတွေညှိလာပြီဗျ"

"ကွပ်တို့ တူဝဲနဲ့. . . ကျောက်ကန်ကားလာတာနဲ့ လိုက်သွား
မှာပါ. . . စိတ်ချပါ. . . ကိုဦးရာ. . . ပြန်ပြန်"

တို့ရစ်သာကျော်က. . . (၅၀) မဟာကျော်ပြီ. . . သို့သော်
ဘကြီးပြီလော့တဲ့ ခါးပတိုင်သေးချေ။

ထောင်ထောင်. . . ကောက်ကောက်နှင့်ရန်ကုန် တညွှန်းကို
နေချင်းပြန်. . . သွားနိုင်သေးသည်။

"မြေလိပ်မှာနော်. . . ကြားရဲ့လား"

"ဟုတ်တဲ့ပါ. . . စာတိုး"

စာတိုး. . . မှာတစ်က. . . သည်ဖျပ်ပြင်သည်။ ပြောရာ
စာကြောင်းစာရင်း ကားလုံးတွေကိုလဲ ခဏ်းစားရဟန်ပတူ။
မြေပလေခွါညှိကို. . . မျက်လည်လှမ်းသော မျက်လုံးကြီးများ
ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

"မိုးတွေလာနေပြီ. . . ကိုဦးနဲ့. . . ပြန်ပါ. . . မြေပလေခွါညှိ
သွားမှာနဲ့ပဲ မဟုတ်ဟော့ချေ။

"မြေလိပ်မှာနော်. . . ကြားရဲ့လား"

"လှက် . . . ဟုတ်ကဲ့အတိုင်းရဲ့"

မောင်ဘစ်ကဲကပ်ပြောပြန်တော့သည်။ အတိုးကောင်းကဲ ခဲပဲ
မြစ်သည်ရှိ . . . ခွဲညှိ . . . ရင်ထဲလျှောက်တတ်လာကာ . . . ထိန်းထား
လို့ပရတော့ပဲ . . . နှုတ်ခမ်းလေးက မဲတွေးကျသွားပြီ . . . အသံ
လေးအက်သွားလေသည်။

"ဟော . . . တားလာပြီ . . . တိုပြီ . . . ကျပ်တို့သွားမှ"

"အေး . . . အေးကွာ . . . သွားကြ . . . သွားကြ"

ဘကြီးကြီးက . . . ကားပေါ်သို့ . . . ကြပ်ကြပ်တဲတဲတိုးဝေ့ဝင်
သွားသောမြေးမလေးကို . . . ကြည့်ရင်း . . . မျက်ရည်များ တသွင်
သွင်း . . . ဝိသေသသွားလေသည်။

ဘကြီးကြီး . . . ကန့်ပင်ရှာလာရာလမ်းသို့ မျက်နှာပူလျက်ခဏ်
တလှီခါ . . . ကရပြုံးကြီးရွာလွန်းလာသော . . . မိုးသီးမိုးပေါက်
များက . . . လယ်ကွင်းတစ်ခုလုံး . . . ကို . . . ဆည်းသွားလေသည်။

အော် . . . တဝနည်း . . . တယ်တယ်ကြမ်းတမ်းနေတဲ့မှာလို့
ဟု . . . တရာမမှယှဉ်သော အတွေးလေးနှင့် မိုးပေါက်တွေကြား
ထဲတိုးဝင် လိုက်ရလေသည်။

အတိုးပျက်ချည်တော့နှင့် . . . မိုးရေတို့ ခရာခရာလျက် . . .
ကောက်ပင်စိမ်းတို့ကြား . . . ကျရောက်သွားလေ၏။

မိ ပြန်ညှိ . . . ကဲ့ . . . သား"

"လာပြီ . . . အနီးပြန်ပဲ"

ခွဲညှိပြန်သတင်းကြပ်လဲ . . . "ပြန်ပြန်" ဖြစ်လာ၏ သူ့
တားမြစ်သော . . . ခေါ်ပုတီးခပ်က . . . ပွင့်တောင်ပုတီးခပ်။

ဒေါ်စောခင်ကိမ်သို့ ခွဲညှိဆောက်သွားသောအခါ ခွဲညှိကိုယ်ပေါ်မှ
ရှုသားပွင့်ခိုက် အတိုလေးကလေးပြီ . . . အရောင်လှုပ်ကော . . .
အတွင်းခံရှုနဲ့ အတိုလေးကိုပင် ကွေနေရသည်။ ဝှေးခေါ်ခဲခဲတို
လတ်ထားသော . . . ထမီလေးမှာ . . . လွန်ခဲ့သောနှစ်က . . . ဘကြီး
ဖြူတာပင်ယက်ရုံ ရသောအခကြေးဝေလေးရှိဖို့ . . . စုသောင်း
ကာ ဘုရားပွဲအခိုက်ပေးခဲ့သော . . . ထမီလေးပြန်သည်။ ခွဲညှိ
ကောက်ခိုက်ဆင်းလဲ ဒါပဲ . . . ဆင်းခုတ်သွားလဲအဲဒါ . . . ဝရောင်
သွားလဲ အဲဒါပို့ . . . ထမီလေးကလဲ . . . နှင်းကျော်နေတဲ့
ဒေါ်စောခင်က . . . ခွဲညှိကိုကြည့်ပြီး . . . နာဆင်လို့ပယ်သော
လတ်ညှိုးတန်းလကျတ် . . . ပွတ်သပ်လိုက်၏။

"ကိုသာကျော်ပြောတာ . . . မိခင်လေးလား"

"ဟုတ်တယ် . . . စောခင် . . . အဲဒါ . . . အဆင်ပြေစေအပ်
နဲ့ပဲ . . . ကြည့်လုပ်ပေးလိုက်ပါ . . . ဟာ"

"ရံပါတယ် . . . ပါနဲ့ . . . ကိုသာကျော်က . . . ဒီည မိမှာအိပ်
တဲမှာလား . . . ဟင်"

"ပြန်ရပ်တော့ . . . သင်္ဘောမိပါသေးတယ်"

"အမလေးတော် . . . လူလွတ်ကြီးကလဲ . . . ဣမှာပူစရာ
ကျန်ရစ်တာကျနေတာပဲ . . . တစ်ညတော့ အိပ်ပါနော် . . .
အဆင်ပြေသွားမှာပေါ့"

ဒေါ်စောခင်က . . . အသက် (၃၀) ကျော်ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်
သော်လည်း . . . နှုတ်ခမ်းနီနှင့် အမောက်နှင့် . . . ခွဲညှိမှောက်စီထဲ
မိန်းမရာရှုပ်ကြီးပေါက်နေသလိုပင်။

အရယ်အပြုံး . . . အပြော . . . အကြည့်ဟော့ကလည်း . . .

ရွတ်ရှုသော... မိန်းမကြီးနှင့် တော်တော်တူသည်။

"ကဲ... တေးမဆုံး... ညီနမယ်ကို... တစ်ရှင်ပြင်ရာ"

"နောင်... ပြင်ရမယ်"

"ဘေး... ခါညီဆိုတာ... လူတော့လုပ်ကံ... ဒါပေမဲ့...

မြ... ခါညီ... ဆိုရင်... မိန်းမ မိုက်သွားမယ်"

"မိုက်သွားမယ်"

"ဟုတ်တယ်... မိုက်သွားမှာ... မြင်သမျှ ယောက်ျားလေး

တွေ... မိုက်သွားမှာပေါ့သတိနဲ့"

"နိတ်မည်"

ဘာတွေမန်းမသိသောလည်း ဟာမဆုံးခေါ်ဘေးခင်မှာ...

"မိုက်သွားမယ်... မိုက်သွားမယ်" ဆိုသော... မပါဘာရများကို

နှုတ်မရဲတခဲဖြင့် လိုက်လံရွတ်ဆိုဖြစ်သည်။

ဆုံတူက... ချီညီတာဘာနဲ့... ခေါ်ဘေးခင် နှိယာကျော်

ကြီးကွဲက တစ်ခန်းတစ်ကြာသည်။

ဘာကြောင်ဖုန်းမသိ... ကိုယာကျော်နှင့် ခေါ်ဘေးခင်တို့ထံမှ

တီးတိုး... တီးတိုး... အသံများကြားနေရသောလည်း...

ချီညီမိတ်မဝင်တား

အုတ်လုံးထဲ၌... ကိုပင်စုရွာပတ်ဝန်းကျင်မှ မိုက်မြို့တာစ

ကောက်ပတ်စိမ်းစိမ်းနုနုလေးများနှင့်... အကားမျက်နှာကိုပါ...

မြင်ယောင်နေပါသည်။

ယခုတော့... အနိတ်မြို့တို့တိုက်ကြသို့ "မြူချီညီ" ရောက်

လာသည်။ "အိမ်ပေါ်" ဟုဆိုသော်လည်း မြူချီညီ တံကောင်...

သည်

"ခလေးလေးက. . ရှပ်ချောလေး. . မာမိခွဲ"

တစ်ကြိမ်. . ဒေါက်တာလွင်လွင်က. . ဝမှတာအပြည့်နှင့်
ဆို၏။

"တို့တဝတ်တွေလဲပေးလိုက်ရင်. . ဆွရုပ်ရေလေးထွက်လာ
မှာ"

အယ်မ. . တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ လွင်လွင်ကပြောသည်။
တန်တီငြိမ်းက. . ဒေါ်အေးခင်ကိုဝင်အေးသည်။

"ကဲ. . ဆို. . ဒေါ်အေးခင်. . ရှင်အတွက်"

"ထုံစတုဂံ. . တစ်ထောင်ပါပဲ. . မပိုင်မရဲ့. . ဒီခလေး
က. . မြသားပြီးအေးအေးတဲ့ ခလေးပါ။ သူ့အတိုးကလဲ. .
ရောဂါသယ်လေ"

တန်တီငြိမ်းကမှ မပြော. . ငွေတစ်ထောင်ထုတ်ပေးလိုက်
စဉ်. . ဒေါ်အေးခင်. . ပြန်နိုင်ရင် သူ့လခထဲက. . နှစ်လခ
လောက်ကြိုရရင်. . သူ့အတိုးအတွက်. . အေးဖို့ဝါး"

၇ ဒေါ်အေးခင်က. . မှတ်လုံးပြုပြန်နှင့်. . မြခွဲညှိကို. .
"ပြောလေ" ဆိုသော. . အကြံညှိနှင့်. . ကြည့်ရမ်း. .
ပြောသည်။

"ဟုတ်လား. . သမီး. . သမီးကုန်ကနေမကောင်းဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့. . ဟုတ်ကဲ့. . ဒွေးလေး"

ကပေါက်. . ကချာ. . မြခွဲညှိအဖြေကြောင့်. . လွင်လွင်တို့
ညီတစ်ယောက်က. . တန်တီငြိမ်းကပါရယ်ပဲသည်။

"သွေးသား" ဆိုတာ... အညွှတ်တိုက်ကျမှသုံးတာတွေ...

သမီးတို့ရွာကလဲ... ဒီလိုခေါ်တာပဲလား"

"ကုတ်က"

အနုပညာ... မုတ်ယုဒကြမ်း... ပိုက်ဆံကိပ်ကို ဖွင့်ပြန်တာ
မြို့ပြတက္ကသိုလ်... ငွေ (ထောင်နှစ်ရာ) တို့ထုတ်ကာ...
ခေါ်အေးခင်တို့... ထပ်ပေးလိုက်လေသည်။

ခေါ်အေးခင်မျက်နှာကြီးက... အချို့ပေါင်းသစ်ကို အရည်
ပျော်လောင်းချလိုက်သလို... နှိပ်သွားလေသည်။ မြို့ပြတို့...
ထမင်းချက် အခေါ်ကြီးက ခေါ်သွားတာ... ရေမိုးချိုး...
အဝတ်အစားလဲ မပေးလိုက်သည်။

"မြို့ပြ... ဟုတ်လား... သမီး"

"ကုတ်က"

"သမီး မိဘတွေကရာ"

"ခွဲပြန်... ဝယ်ဝယ်တာတည်းက... မှားကုန်တာ"

"အော်... ကျွတ်"

ထမင်းချက်... အဖွားကြီးနဲ့မယ်က... ခေါ်ကျင်ဖြစ်သည်။
တပုခိုးထူးပါသည်။ ကျင်နာသနားတတ်ပုံလဲရသည်။

"ဒီအိမ်မှာ... သမီး ရောက်လာတာခေါ်... ကောင်းတယ်
သိလား... တစ်အိမ်သားလုံး... စိတ်ကောင်းပိုကြတယ်ကွ...
သမီးကသာ အလုပ်ကိုကြိုးစား လုပ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ... ကြီးကြီး"

"ဟဲ... ဝါကွီး... ကြီးကြီးခေါ်တာပြဿနာ... မဟုတ်ဘူး"

ပြောင်းတော့... "စာနိတိဋ္ဌိမ်း" လို့ခေါ်ရမယ်... ကြားရဲ့လား
သမီး

"ဟုတ်တဲ့ပါ"

"ပြီးတော့... ဟို... လွယ်လွယ်ဆိုတဲ့ အကြီးမက...
ဆရာဝန်၊ အငယ်မလွင်လွင်... တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ သိထားရ
အောင်... ပြောတာ... လွယ်လွယ်လို့... မလွယ်လို့... ခေါ်၊
အငယ်တို့... မလွင်... လို့ခေါ်ရင်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့... ရှင့်" ကဲလို့... ပြော

"ဟုတ်ကဲ့... ရှင့်"

ဘဝတို့ဆွေညွှန်ကင်းစင်အောင် ရေမီးသို့သင့်စေပြီး အဝတ်
သစ်... လဲလှယ်လိုက်ခဲ့ပြီး ပြောင်လဲသွားသည်မှာ... ကြိုတင်
သိထားလိုက်မိလေသည်။

ပြုခဲ့ပြီ... ဟဲ့သမီး"

"လာပြီ... စာနိတိဋ္ဌိမ်း"

ပြုခဲ့ပြီက... ဂါဝန်လေးဝဲကနဲ... ဖြစ်ကောင်မှာကနဲ...
မိမိအောင်ထဲမှ... ပြောသွက်သွားမှာသို့... ခေါ်ကျပ်တ...
ပြုပြင်စေကြည့်ရင်... သင်ပြင်ပျက်လိုက်တာပါ။

"တော်တော့... မောင်ရယ်... ဟောင့်တို့သွင်... ပြောတ်
လာပြီ... အရမ်းဆိုးတာပဲ"

အသံတုတ်တုတ်တုတ်နှင့် ငိုသံနွဲ့လေးပါးရွာစွတ်နေသည်။
မိမိအောင်မှ... အပိုက်တောင်းကိုဆွဲကာ ခြံထောင့်သို့...

တပိုင်ကွင်းပြိုင်ရာသို့ လှမ်းလာသောခါညီမျှလှမ်းလေး တွဲကန့်
ပြစ်သွားသည်။ နားလေးနှစ်ဖက်ကလဲ လှန်နားရွက်လေး
ဆွဲလုပ်ထားသောကြောင့်သည်။

အပိုင်ကွင်းနှံ့ရာသို့ . . ကြီးမားသောရွှန်ပန်းရုံကြီးကို
ကျော်ဖြိုမှ . . သွားလိုရာသည်။ ခါညီရွှန်ပန်းရုံကြီး၏ . . ကလန်
လေးဟိတ်အဖွဲ့ဟုန် ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အသံပိုင်ရှင်မှာ
သွင်သွင်ဟု မြွေခါညီသိလိုက်သည်။ မမသွင်အသံက . .
သွက်ကသည်။ ပြန်လာသည်။ တစ်ခါ . . တစ်နဲ့ . . စကားလုံးခပ်မီသ
တောင် . . ပြန်သည်။

“သုဉ် . . မောင်တို့ . . ခုတ်ကယ်ဆီ”

အယောက်ျားလေးအသံက . . တပေါက်ကိုညှို့ညှို့ပစ်ပစ်နိုင်၏။
ရွဲပစ်နေရုံမျှမက . . ချွပ်တီးထားရလွန်းသောကြောင့် . .
မောဟိုက်လျက်တုတ်ခါလျက်ရှိနေပုံလဲ ရသည်။ မြွေခါညီလက်ထဲ
မှတပိုင်ကြွင်းထောင်းကို မြေပေါ်သို့အသာအသာချလိုက်သည်။
ပန်းရုံကြီးတောက်သို့ . . ခေါင်းတို့လျှိုဝင်ကာ အသံလာရာဆီသို့
ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

မမသွင်ရဲ့မားတ ဘယ်သူလဲ . . ဘယ်လိုနေလဲ . .
ဖြူသလား . . ဝဲသလားဟု . . ဝပ်စုချစ်မိတ်ကြောင့်လား . .
ချောင်းကြည့်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ ဘယ်”

မြွေခါညီ . . သူမရင်ဘတ်တို့ . . လက်မလေးနှစ်ဖက်က . .
မိတ်သမ . . တစ်တကြည့်ဖြင့် ရေရွက်လိုက်သည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော . . မြင်ကွင်းက . . မြွေခါညီရင်ကို လှိုက်မော

တုံခါသွားမေသောကြောင့် ခြင်သည်။

ရွန်ပန်းပုံကြီးဘောက်တည့်တည့်ကွက် . . . ဝဲရိုင်းတစ်ခုလောက်
ကြည့်လုပ်နိုင်အောင်တို့ . . . ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြူးနေသည်။ ပန်းကြိုး
ပျက်သည်က . . . ဝိုက်ပေးကျဆင်းနေသောလည်း . . . လုံခြုံစိတ်
ချရသော . . . နေရာတောင်းတစ်ခုလို ပြစ်နေသည်။

ထိုပန်းကြိုးဘောက်တွင် . . . မမသွင်နှင့် သူ့ရည်းစားတို့ . . .
ပြောသော . . . တားတားလလပတ်ကြီးတစ်ခုတို့ . . . မြန်မင်းတာ
အတိုက်ခံရင်းပူတပ်ယှဉ်လှဲတာ . . . ကွန်ကွန်လှုပ်လှုပ် ဖက်တွယ်
ထားကြသောမြင်းကွင်းမှာ . . . ခြေခုံလှံအဖို့ ရင်မတုန်ပဲ မနေနိုင်။
"မိလောက်ဆို ကျွန်ုပ်ပါတော့"

မမသွင်က . . . သနားဖွယ်လေး . . . ဖောင်းပန်လင့်ကစား
မောင့်လက်ကြီးတစ်ဖက်က . . . မမသွင်ပင်ခင်းဘိတ်ကြီးကို မချင့်
မချင့် ဆုပ်ဆုပ်နယ်လျက်။

ဟောင် . . . ခိတ်မထိန်းနိုင်တော့လို့ပါလျှင်ရှာသံ
"ဟော့အေးကွာ . . . ဟင်္တံအင်း"

မမသွင်မှန်းထရန် ကြိုးတေးသည်။ သို့သော်အားချင်းကမမ
မမသွင် . . . တစ်ခေါင်မျိုးလေးထမီသွားပြီးကစားမှ . . . ပုန်းကို မိလုံ
ခြင်းခံလိုက်ရလေသည်။ ဝက်လက်လေးဖြင့်လဲကျသွားသည်။
တထက်ထဲ တို့လူကြီး၏ ခြေတောက်နှစ်ဖက်က . . . မမသွင်မှာ
တိုက်လေးပေါ်သို့ အားရပင်ပျော်တတ်စွလှောက်၏။

"တို့ . . . ဟင်္တံအင်း . . . ဟင်္တံအင်း"

မမသွင် . . . ဖျက်စားလေတာ . . . သွေးဆူထဲဖြင့် . . . နိမြဲနိ

ကာ. . မျက်လုံးလေးအစုံတွင်မှတ်လျက် လှူကြီး၏ ရင်ဘက်ကို
လက်ခမ်းဆုတ်လေး အစုံဖြင့်. . တွန်းလှိုက်တုလှိုက်ဖြင့်. .
ရှမ်းတန်တွန်းပယ်လိုက်သည်။

လှိုင်းသစ်လက်မောင်းလက်ဖျန်းပတ်နှင့် ဝိုင်းယှဉ်တိုယ်ပေါက်
ကြီးက. . တွဲပေါက်ကြီးပမာ. . ကြံ့ခိုင်ခွာနှိုးလှူဆော်လည်း
ထိုလှူကြီးမှာ ကျောက်စုပ်ကြီးပမာ. လှုပ်ပစ်မလှုပ်။

ငြိမ်ငြိမ်နေမိပါ. . သွင်ရယ်

သူ့အသံက. . ဆုံဖြတ်ချက်ခိုင်ခိုင်ချဉ်း ထားဟန်တူသည်။
မမသွင်၏ ထမီအောက်ခလေးကို အထက်သို့ ဆွဲလှန်
တစ်လိုက်စေည်။ သလံ့သား တစ်တစ်လေးများကထမီ အောက်မှ
ဝင်းဝင်းဝါဝါထွက်လာပြီးနောက်. . စူးဆစ်အထက်သို့
လှန်ကန်လွှားသည်။

လွှတ်. . ကြောက်တယ်. . ကြောက်တယ်. . ဟင်အင်း
ခမ်း. . သွတ်ကံ့. . သနားပါတုံးမောင်ရယ်. . ဘိဉ်

မမသွင်တာတုတ်တုတ်. . တောင်းပန်နေသည့်ကြားမှ. .
ထမီက ပေါင်ရင်းသို့ဆုတ်လာသည်။ ပွေးနုသော မမသွင်ပေါင်
လှဲကြီးပျားမှ. . ပြွဲညှိပစ်လျှင်. . ကြည့်ရင်း. . အသက်ရှုတွေ
မှာလာအောက်ကောက်ဘင်း လှပလွန်းလှပလှင်း ပေါင်ရင်းမှ
အထက်သို့ ထမီကို လှန်တစ်လိုက်သောအခါ တွက်မှ. .

ကာ. . အဟင်

မမသွင်ကမှ. . ယိုယိုညစ်ညစ်နိတ်. . ပျက်သလိုအသံလေး
ထွက်လာပြီး. . ရှည်လျားဆီက. . လက်ဖဲနီနီလေးများနှင့်

မြင်းသိုးကြီးများ၏ လီးလောက်ပင်. . . ကြီးမားသောကြီးထွားသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုကြီးကလေးကို ခုခိုနေသည်။ အနောက်မှမြင်ရ
သောကြောင့် လီးကန်ကြီးအောက်ပိုင်း ခိုက်ထားတလောက်. . .
တောကောက်ပေါင်းကြီးနေသော သွေးကြောပိတ်ဆီးကြီးကို မြင်နေ
ရသည်။

မြို့ခံ့ညို. . . ဝမ်းလျှားပျောက်ဆောင်းကြည့်နေသော နေရာနှင့်
မတူဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်တော်. . . မြင်နေကြသော နေရာမှာ (၁၁)
ပေလောက်ပင်မရှိတော့။

နှစ်ယောက်လုံးမှ. . . မြင်းမြင်းထန်ထန်သော အသက်ရှုသံ
များကို. . . မြို့ခံ့ညိုကြားနေရသည်။

“အင်း” ကနဲ့. . . ဟင်း. . . ကနဲ့. . . မမသွင်ထံမှတစ်ခါတစ်
ခါ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်လာသော အသံလေးများမှာ
အပ. . . စကားသံတွေတွေထူးထူး မကြားရချေ။

“သွင်. . . လက်ကို. . . ဖယ်လေ.” သွင်ကလဲကွာ
“အဟင်. . . ဟင်. . . သွင်. . . ကြောက်တယ်ဆီ”

မမသွင်လက်ဆောင်းလေးများကို မှောက်. . . ဒိုင်းသဖွယ်
ကာကွယ်ပြီဆိုမိထားသည်။ မောင်. . . သည်ထန်လွန်နေဟန်
တူသည်။ စိတ်မရှည်တော့ပဲ. . . မမသွင်လက်ခုံလေးပေါ်သို့
အရေများ ရိုတွတ်နေသော သူလီးကြီးကို ထိုးမိဆောက်လိုက်သည်။

“အို. . . လက်ကို. . . ပေးတုန်ပြီ”

“ပပသွင်က. . . ချွဲကျိသောလီးထိပ်မှ. . . အရေများသွား
လက်ခုံကို မပပသွင်ခုံသဖြင့် အလန်တကြားလေးရှန်းပယ်ကာ.

နောင်ပုသိန်ပင် . . ဝှက်ထုတ်သည်။ ဟောင်းကား . . ဆက်တန်း
စက္ကန့်ပိုင်းလေးလှစ်ဟာသွားသော . . သွင်စောက်ပတ်နှစ်ခြွမ်း
ကြားသို့ ဝပ်ကြီးပြုလန်သော . . လီးကြီးကို . . ထိုးရိုက်ချလိုက်၏
စောက်ပတ်သားနုနုလေးနစ်ခြမ်းက . . ဘေးသို့ . .

မယ်ထုတ်ခြင်းခံလိုက်ရသော်လည်း . . တကွင်းပိုင်းမှ . . ဦးညှိမဲမဲ
စာသားပြွတ်လေးတစ်သိုက်က လီးတစ်ကြီးကို ဖြောင့်တံတွန်းလှန်
ကြသည်။

ရစ်စစ်ထိုနေရာသည် . . စောက်ပတ်၏ သားစပ်လမ်း
ကြောင်းကို (လှီးပေါက်) မဟုတ်ပဲ . . စောက်စိအောက်ခြေစားသို့
ယာရိုက်စစ်သွားမြင်မြင်သည်။ ထို့ကြောင့် မမသွင်၏
ထြေထောက်နစ်သောင်းက . . ဆက်တန်း . . တပေါ်သို့ ကွေတတ်
သွားပြီ . . တဆက်ဆက်တုံနေရာသည်။

"အား . . အိ . . နာတယ် . . နာတယ်"

မမသွင် . . ဆံပင်လေးများ ဖျက်ဖျက် ဖြဲဘုတ်လွှမ်းကုန်
အောင်ပင် ခေါင်းကို ဘယ်ညာသွက်သွက်လေးခါလျှက် . . ညှိ
ညှိ . . ဝောက်ဟင်လိုက်ရာ . . "မောင်" ကသွန်းဝါစပ်လေးကို
တလန်တကြား လှမ်းပိတ်လိုက်ရင်း . .

"ဗျ . . တိုးတိုး . . သွင်ရဲ့"

"အား . . အား . . မရဘူး . . မရဘူး တအားနာတယ်
ဟောင်ဟာကြီးက . . ဝှက်သောင်းကြီးလိပ် . . အား"

"သွင်" ကပြိုင်ပြိုင်မှမနေတာ . . က . . နေဘိန့်"

ဟောင်က . . လီးကို . . လက်နစ်ကိုင်ပြီး ဝပ်ကြီးကို

ခပ်ကြူကြူလုပ်ခါ . . . စောက်ပက်လေးအကွဲအလျှောက် . . . ခံချင်
စိတ်များထေ . . . လာအောင် . . . ခရုတ်တိုက်ပွတ် . . . ဆွဲနိုးဆွဲပေး၏။
သွင်က . . . မောမောပမ်းပမ်း . . . ပါးစပ်လေး . . . ဟာလျှတ်
ရမ်းဖုံးလမ်းမောင်နှမဟက်ကြွလာအောင် . . . အသက်ကို ဝေငြူရမ်း
. . . ခေတ္တခြိမ်သက်သွားသည်။

“ငြိမ်ငြိမ်ငြိမ် . . . ပလွတ် . . . ပြုတ် . . . ငြိမ် . . .”

လီးထိပ်မှ ညွှန်သောအရများက . . . သွန်စောက်ပတ်တ
လျှောက်ချဲ့တိုက် ဆော့ကုန်သည် . . . သွင်အသားလေးများ
ဆက်ဆက်တုန်နေသည်။ သိသိသာတုန်ခါသွားသည့် အခါတိုင်း
သွင်ပေါ်တန်ကြီးနှစ်ပတ်မှာဟ . . . လိုက် . . . ပိလိုက် . . . လှုပ်ရှား
သွားသည်။

ခြေအောင်းလေးများက . . . ကုတ်ကွေးသွားလိုက် . . . ဆန်တာ
သွားလိုက် . . . တစ်ဖန် . . . ခြေပေါ်အစုံက . . . ခပ်ကုင်းပေး
သော တာလပတ်ကို နင်းလိုက်သူတို့ ထောက်လိုက် . . .

မြို့ခါညိုမှာလဲ . . . အာခေါင်တွေခြောက်လာကာ တံတေးများ
နစ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရောက် . . . ကနဲ တံတေးကို ပြုချလိုက်ရင်း
ဆင်ဆုံလေး . . . မောလိုက်မှာ ခုန်လိုက်နေသည်။ မြို့ခါညို၏
ဝက်ဝံအောက်လေးနှစ်ဖက် အကွင်း၌ပူ . . . ပြုတ်ပေါ်လေးများပြက်
တွက်လှပတတ် . . . ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။

ပြုတ် . . . အ . . .

မမသွင် . . . တစ်ကိုယ်လုံး . . . စူးမွှထက်မျက်သော
သုံသွားတစ်ချောင်းလို စိုက်မျှခြင်းမလိုက်ရသလို “ခါ” သွား၏။

မြို့ပြီမှတ်လျှင်လေး ဝိုင်းဝိုင်းလည်သွားပါသည်။ မေသွင်၏
ပုခုံးကြားနှင့်စောက်ပတ်ကြားနေရာလေး၌ လဲစဉ်က... ဝိုင်းဝိုင်း
ရစ်ဝင်နေပြီဖြစ်၏။

စောက်ပတ်နှင့်ခြင်းမှာ အဆီသုတ်လိုက်သလိုပင် ရုတ်ခြင်း
ပြောင်း တင်းပေါင်းတာသွား၏ လျှပ်ပတ်ကြီးက... ခရမ်းသီး
ကြီးပမာ ကြီးစားလွန်းသဖြင့်... သူ့စောက်ပတ်အဝလေးမှာ
တင်းကားသွားပြီ... တွင်စေ့ခိုင်းခန့် စောက်ဆင်းလေးတွင်လီး
ကြီးမှာဝတ်လည်... ဟာတွတ်ခန့်... တင်းတင်းကြီးသို့လိပ်ကား
သည်။

ထို့ကြောင့် စောက်ပတ်အတွင်းလွှာပါးလပ်သော... စောက်
ဆင်းဝလေးမှာ ပြည့်လဲသောပလပ်ပတ်သားလေးအလား...
အသဲယားဖွယ်တင်းသွား၏။

စာဆစ်မသင့်လျှင် "ဖက်" ခန့်... ကွဲကွဲသွားမည့်အချိန်
ညရောင်ကိုမြင်နေရသည်။ လီးကစောက်ပတ် အတွင်းသို့...
တက်ဖို့သွားခဲလေးတို့က တဆစ်ဆစ်နိမ့်ဆင်းသွားသည်။ စာလယ်
ပိုင်းက... အဖျားပိုင်းထုတ်... လုံးတစ်ရစ်နေသဖြင့်...
စောက်ပတ်ဘေးနှင့်ခြင်းမှာ အတွင်းပိုင်းသို့ လိပ်ဆိတ်နိမ့်ဝင်
သွားကာ... လီးနှင့်အတူ ပြိုင်သွား၏။

- "အား... ကျွတ်... နာကယ်... နာတယ်"
- "ခဏလေး... ခဏလေး... ဝင်နေပြီ... သွင်"
- "စာ... တဘား... နာတယ်... မခံနိုင်ဘူး"
- "ဟောင့်ခဲဝင်းပါ... သွင်ရယ်... နောက်ဟော့ကောင်လော
မှာပါ... တင်း... တင့်... တင့်"

အဖွဲ့အနိုင်းမှာ . . . ပွဲမစခင်မတင်ဥက . . . ကပြတမ်းကြိုတက်
ကြည့်သလိုတတ်သည်လည်းဖြစ်သည်။ မည်သို့မျှ ဆင်းမာပြီ . . .
အရေထူသောအမျိုးမျိုးကို မဆို . . . လီးထိပ်က . . . ကောက်ပြင်
စွာ ပြိုင်ပေးပေးပေးလိုက်သည်လည်းလည်းဖြစ်သည်။

အထူးအပါးထောင် . . . ကျားမ . . . နှစ်ဦး၏ တာမပိတ်ထွေ . . .
အတင်းအလျှော့ပေါ်ပူတည်ပြီး အမှူးအမြန်ပေါက်လွယ်လွန်းပြီး
ကြာသည်လည်းပင် နောက်တစ်မျိုးက ယင်းကဲ့သို့သောအချို့ပိုင်း
လေးတွင် . . . ကျားသတ္တဝါများအတွက် " အတင်းဆုံး " အခြေ
အနေဖြင့်တတ်ပြီး . . . မရမက အတင်းဖိဆောင့်တွန်းထိုးစိုက်
ဝင်လျက်တတ်မိကြသည်။

ပညာပျက်နစ်နာဖက်သော ဝတ်ပုံစာလေးကို ဒီန်းကလေး
ဝဲ ဖြစ်စေ . . . ကိုကခင်လေး၌ပူ . . . ကျားသတ္တဝါသည် နှစ်ခု
ကို ညာတာထောက်ထားရမုန်းမသိ . . . ကောင်ခံစားကြရသည်။
မိန်းမသာဖြစ်သူမှာလည်း . . . အနိစ္စအချိန်ပိုင်းလေးတွင် . . .

ဘယ်အရာမျိုးမျှမတူသော နာကျင်ယုံတွင်ခြင်း ကောင်းသက်သက်
ပြန်ခြင်း . . . စုပေါင်းထားသော အဝတ်ကို . . . အလှူအလဲ
အထိခိုက်စောင့်စောင့် ကြည့်ရလေသည်။

ယိုးဒယား . . . ယိုးဒယား . . . ဘွဲ့အမှုအလာ မှတ်စားအနေ
အထားလေးများ သတိလက်လွတ်ဖြင့်ခါ . . . ခြေနှစ်ချောင်းကို
ပြိုကာ . . . ဆန်ထုတ်ခြင်း . . . တွန့်လှမ်းထောက်ပတ်ခြင်း . . . လေထဲ
သို့ အလန်အကြား တန်ကြောက်ခြင်းများပြုမိမှာသည်။
ဟောင့် . . . နှုတ်ခင်းတွင်ပူ . . . ခွေးသီးလေးများစုဝည်းရာမှ

ချွေးဒီးခြောင်းကြီးဖြစ်လာသည်။ စိတ်များက . . . ထန်လွန်းနေပြီ
သွက်ကလွန်းလေ . . . ကန်ကြောက်လေ . . . မောင်တဖာတင်း
ဆောင်ထဲ ဖိလိမ်းလေးဖြစ်လေတော့သည်။

မြို့ခိုညို . . . အသံတုန်တုန် ဖြစ်လာသည်။

မမသွင်က . . . မထမတောင်ပုံ . . . ဘာခြေစာနေမှ . . . ဘာ
ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဘာကြောက်စကန် . . . နာနာကြပ်ကြပ်ရုန်း
ကန်ရသည်ကို နားမလည်နိုင်။

“ငြစ် . . . တွပ် . . . ဖြတ် . . . ဖတ် . . . ဖြတ် . . . တွပ်”

“အောင်မလေး အမေ . . . အောင်မလေး . . . အောင်မလေး”

မမသွင် အသံသည်ချုပ်တီးခြင်း ကင်းလွတ်သွားတာ
အသံတုန်ကျယ်ကျယ်လေးဖြင့် ညီညာနေရာတော့၏။ မြို့ခိုညို
ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

“အန်ဝီငြိမ်းရေ . . . လာပါအံ့” ဟုလက်မကပ်သိသို့ အသံ
ကွန်အော်ရလေမည်လား . . . သို့မဟုတ် ခေါ်ကျပ်ကို . . . အပြန်
ပြေးခေါ်ရ ကောလံမည်လားဟု . . . ကသောစာမြောတော့လိုက်
သည်။

“အာ . . . အာ . . . ဟမ်း . . . တွတ်တွတ်တွတ်”

ဦးရားကြသည်။ မမသွင်မင်ကြီး ငြိကာနေအောင်ပင်
ခြေနှစ်ချောင်းကို ဖြိုပြောက်ကာ . . . မောင်ခါးကို တတ်ကျေ
ကိုက် . . . ညှပ်လျက်ကျေပြင်ကြီးကို ဖတ်ထားလို့မဟုတ် . . . လက်
ချောင်းလေးများကုတ်ကျွေးကာ . . . ပြန်ဖြူးသော . . . မောင်
ပေသာပြင်တို့ ကျွတ်တွတ်သွားမှာမို့ပင် . . . ကုတ်ခြံထားပြန်၏။

မောင်တစ်ကိုယ်လုံးက... သို့သော်နေပါ၏ အားပေးခြင်း
ထွန်းသည် အနေဖြင့်... စောက်ပတ်ကြီးမှာ... ပြီးစေ...
ပြီကန့်... များသွားပြီဟော... အပြင်သို့ကစိတ်တိုင်း ထွက်လာ
သောလီးတန်ကြီးပင်... သွေးဝသွေးနုလေးများပင်... ကပ်ပါ
လာသည်ကို နှိပ်၍ တွေ့လိုက်ရသောအခါ... မမသွင်အတွက်
အလွန်ပင်စိုးရိမ်သွားမိလေတော့သည်။

မမသွင်၏ စောက်စိန်နီမဲ့မဲ့လေးမှာ ဖြစ်နေသော စောက်ပတ်
နှစ်ခြင်းကြားမှ ဝေါက်တောက်တောက်လေး ဖြူထွက်နေရာ...
ဆီပစ်ချင်းဖိကပ်အောင် ဆောင်ချဆောင်ချ... ဆောင်ချလျက်
ထွက်ထွက်ကြီးလှနေသော မောင်လေးများနှင့် တွယ်ကြီးကုန်လေ
က... တင်းကန့်... ဖျင်းကန့်... .. အားပေးတာတွေ... အားပေး
ကြာမကြာမှာ... တဖျောင်းဖျောင်းလက်ခမောင်းခတ်... သလို
ကကြွသောင်းကျန်းနေကုန်၏။

အား... အားနဲ့ ဝိုင်း... ဝိုင်း... အင်း”
“မလိုကောင်းလားဟင်... သွင်”

“အင်း... အားအား ကျွတ်ကျွတ်... မပြောတတ်အောင်ပဲ
ကွယ်သွင်တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူဖြူဖျင်းဖျင်းနဲ့ မောင်ဟာကြီး ဆောင်
သွင်လိုက်တိုင်းအရသာတွေ အတုံးလိုက်... အတစ်လိုက်... မြဲချ
လိုက်သလိုပင်။

မမသွင်ဟောကြားရာ... မြဲချ၍ ပါးစပ်လေးဟာသွားမိသည်
အပြောင်းအလဲဖြင့်လွန်းလှချေလားဟု စိတ်ထဲက... မမသွင်ကို
အတစ်တစ်မိသည်။

အာဇာနည် . . . မောင်မောင် . . . မမသွင်တောင်ပတ်တော်
မိဘကြီး . . . ဆက်ကနဲ . . . ဆက်ကနဲ . . . မိလွန်ပြိုင်လျှင်အပြိုင်အ
မမသွင်တောင် . . . ဝကလေးလန့် . . . လန့်သွားပြီ ခေါ်အရင်း
မက်သို့အကနဲ . . . ရွှေကနဲ . . . တိုးသွားသည်ကို တွေ့နေရသည်။

အနိမ့်ပြင်းပြင်းနှင့် လေးငါးဆယ်ကြိမ်ခန့်တောင်ပတ်ပတ်တော်
သို့ ဆောင်လျှင်ပြန်နောက် . . . မောင်လေးကြီးက . . . မမသွင်တောင်
မက်ကလွင်းသို့ လက်ကပ် . . . လက်ကပ် . . . နှစ်ဖက်ထားရင်း . . .
တွန်းတွန်းပြစ်လိုက်ပြီ ငြိမ်တုသွားသည်။

“မောင်ဟာကြီးက . . . ကာရေတွေတကစားထွက်တာပဲ”
“သွင်ရော . . . အရေမထွက်ဘူးလားဟင်”
“သိဘူး”

အရေမထွက်ဘယ်ဆိုပါလားဟု . . . မြင့်ညို ယုံကလဲက . . .
တွေးတွေးဆန်းဆန်းတွေမိသည်။ ညည်သို့ပင်ဆိုခေ . . . မြင့်ညို
ဆယ်ကျော်သက်ကလေး ယောကျွန်းနှင့် မိန်းမလေးခြင်း . . .
မြင့်ကျွန်းကိုမျှ . . . ပီပီသသ . . . တွင်းတွင်းကြီး တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။

နောက်တစ်ချိန်အတွက် . . . မောင်ကမမသွင် . . . အင်္ကျီနှင့်
ဘော်လီယာကို . . . ချွတ်ကာ . . . ရပ်နယ်ပြန်ညှပ်နေစဉ် . . . မြင့်ညို
အသာလေးနောက်ထုတ်ခဲ့ရလေသည်။

“မြင့်ညို . . . အဖို့ကဲသွန်တာကြာလှချည်လား” ဆိုသော
အိမ်ကြီးဆီမှ . . . ဒေါ်ကျွန်းအသံကြောင့် မြင့်ညိုခြင်းပြစ်ဆီ
ဒေါ်ပျဉ်က . . . တိုက်နောက်ပတ်ဝပ်ဆောင်ကို ပတ်၍ ခွန်ပန်နီ
ကြိုရုံရာသို့ . . . ဦးတည်လာနေသည်။

မြို့ပြည့် . . . စာပိုက်တောင်ကို တပင်ကားကမ်း ကြွသွန်ချ
တာ . . . ဆင်သွတ်သွတ်ပြန်ပြောလာခဲ့ရလေသည်။

"နင်း . . . ဘာလို့ ဒီလောက်ကြာနေရတာလဲ . . . မြို့ပြည့်"

"ဟိုခင်း . . . ဟဲ . . . ဟီးခင်း . . . ပါနေလို့"

"စာမလေးတော် . . . မမငြိမ်းသိရင်ပြင်သေမှာပဲ . . . ဝါတော
အရပ်မဟုတ်ဘူး မြို့ပြည့်ရဲ့ . . . နောက်တို့ . . . အိပ်ယာထမှာပဲ . . .
ပါနော် . . . ကြားလား"

"ဟုတ်ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"ခက်လိုက်တဲ့ ခလေးမလေးနယ် . . . နဲ့လိုက် . . . အလိုက်တာ
ကလဲ . . . လွန်စေ . . . ဟင်း"

မြို့ပြည့် ကြိတ်နိုးသည်။ ဝင်ရင်း . . . မြို့ပြည့်နှင့်ခြင်း အငြင်း
မဟုတ်ပဲ . . . ခေါ်ကျပ်ပြီးသာ . . . အလွန်၌ မြို့ပြည့်ကလိန်
အပတ်တို့ နှလုံးကန်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟိတ် . . . ဆုတိတ်"

မြို့ပြည့် . . . တိုက်လုံးလေးဆတ်တာနဲ့ . . . တောင်တန်းသွား
သည် . . . "အသံလာရာသို့ . . . အလန်တကြားလှ ကြည့်လိုက်သော
အခါ . . . မေသွင်နီစား "တို့ထွန်းတောင်" တို့ တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။

စာကယ်တော့ . . . တို့ထွန်းတောင်သည် . . . သန့်ပြန့်သော
အနေအထိုင် . . . အဝတ်အစားတို့နှင့် လိုက်ဖက်စွာခန့်ညားဆော
ညာသွားတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

"ခေတ်လူငယ်တွေလို . . . ဆံပင်တုတ်သိုက်မဟုတ် လေးဟောက်

ပြည့်ရောက. မျက်နှာပြည့်ဝင်းနှင့်သာဝစဉ်. ပြေးချီနေတတ်သူ

ပဲ. : ဖြစ်သည်။

"ရောက်တိက. . စိတ်ကံကြီးကလား"

"ဟုတ်ကဲ့ရင်"

"အနိဝ. . ကိုကြီး. . လေးတို့ မပွေလိပါလား"

သူတို့သည် ကိုယ်ကြီးဟုသုံးလျက် မြို့ခိုညိုတို့. . လေးဟု
နာခံစားသုံးလိုက်သောကြောင့် မြို့ခိုညို. . ၏ နုနယ်သောရင်
လေးထဲ လှိုင်းခပ်သွား၏။

"ခိုညို . . ရောက်တာ. . တစ်လပပြည့်သေးဘူး"

မြို့ခိုညို. . ပါ"

"ဟာ. . မယဉ်းမမိုင်းနဲမယ်လေးကွာ. . မြန်မာအန်လိုက်
တာ. . ဟီးဟီး. . ကြားလိုက်ရတာနဲ့တို. . ရင်ထဲမှာ. .
သိမ်းကနဲ. . အေးမြသွားတာပဲ"

အဟုတ်လား. . တကယ်လားတော့မသိ. . ခိုညို၏အဖြူ
ရောင်အသဲပြင်လေး၌. . နီပြန့်သွားသည်။ နုနယ်သောတို့
စတင်လှုပ်ရှားသွားနိုင်သည်။

မျက်နှာလေးကို ဝံ့လျှော်. . လက်ထဲလေးတို့ကိုကိုင်နေတာ
ရွက်ပွားပင်လေးပြောနေတာ. . မြို့ခိုညိုဆိုသည်. . တောနဲမ
ဖုယ်သေးသည်. . တောပယ်လေးတို့ ကိုထွန်းတောင်. . အပီ
အပြိုင် အတံပေလိုက်သည်။

ယုန်းလေးမယ်. .

သူငယ်ချင်းတွေက. . သူတို့ "စုတ်" ထွန်းတောင်ဟုကမ်းပွန်း

တက်ကြသည်။ ထွန်းအောင် "ခုတ်" နှင့် ခါးခြီးထားသော်၎င်း
ထွန်းအောင်မှ ထွန်းအောင်ဖြစ်ကြသည်။ ထွန်းအောင်က
ပုတ် တောင်းသလောက်... ဖွန်သွပ်ဆွဲ... လည်းထွန်း
သည်။ ဖွန်အတော်များများသွပ်ပြီးပြီ ဖြစ်သောလည်း...
ထွန်းအောင်နမယ် ပျက်မသွား။

ထွန်းအောင်ကို ဖွန်တွေက... နှင့်သွတ်ကြသည်။ ချစ်မြို့
ချစ်တာ... သံယောဇဉ်ထားကြသည်။ ထွန်းအောင်၏...
ပျက် နှာပွင့်ဆေးက "ခုတ်" ပဲဖြစ်သည်။

ထွန်းအောင် ငယ် ခဉ် တတည်းက... ခုတ်ကို...
အမြဲသ... နေတတ်သည်။ လယ်ယာတော်ဝင်တတည်းက...
သူ့ခုတ်ကို... ပစ္စလကွက်မထား... ဆပ်ပြာနှင့်အမြဲသန့်ရှင်း
ဝေဒါ ကြယ်အောင်... ပွတ် ကိုတ် ဆေးကြောခြင်း...
အနုဆီဝေဝေကိုလဲ... ဝတ်ကြားလဲအမြဲ ထည့်ထားပေးသည်။

ရွာလပွေးလေးများမှာ အမြဲကောက်ပြောင်ရွှန်းစိုကာ...
နက် မှောင်နေတတ်သည်။ အချို့ဆော်တွေဆိုလျှင်...
ထွန်းအောင်၏... မွမ်းမံချယ်သထားသော...
ခုတ်ကိုမပေါ့တပေါ့ကိုင်းဖြဲ ယားရုံ နှင့်ပင် ကြော့ကုန်သည်။

ထွန်းအောင်ပီယဆေးက "ခုတ်"
ဆိုကြောင့်လဲ... သူ့ကြောင်းခရေစုတွင်းကွယ်သူ့မှာဟာ
သူ့ကို... ခုတ်... ထွန်းအောင် ဟု
စာမည်ပေးထားကြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ပြီးတော့... ထွန်းအောင်တွင်... ထူးခြားသောအခေ

အသုံးအဝင်ရှိလေသည်။ ကြီးကြီးမယ်မယ် လေးလေး
မာမာနှင့် ချီလာပြီးဆက်ဆံတတ်သော။ အလေ့အဝ
ပင်ဖြစ်သည်။

ထွန်းအောင်ကားလေးခွန်းပြည့်အောင် ပြောပြီးသူတိုင်း
ထွန်းအောင်ကိုခင်မင်သွားကြပြေ။

“မြနွာညို . . . ဒီတိုက်မှာနေတာပေါ့နော် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ရှင့် . . .”

“သွန်ကို . . . သိလားဟင် . . .”

“ဟုတ် . . .”

သိရုံကင်မက . . . မနေ့ကညနေ . . .

ရှန်ပန်းမုံအောင်၌ . . . မေသွင်နှင့် တို့ထွန်းအောင်တို့
အရှင်လုပ်နေကြတတ်တော်မူ၏ . . . မြနွာညို . . .
တွေပြင်ပြီးဖြစ်သည်။

“အခုဘယ်သွားနေလဲ . . . ဟင် . . .”

“တိုက်ထဲမှာ . . . ရှိပါတယ် . . .”

“ဒီတိုက်မှာ . . . ချိန်းထားတယ် . . . မြနွာညို . . . သူ့အခင်
မလာတာ . . . ဘာကြောင့်ပါလိမ့် . . .”

“ကျွန်တော်တို့တွေ . . . ဝေခီး . . .”

မြနွာညို . . . ကားပြန်ကာ ထွန်းအောင်ရှေ့မှလှည့်ပြန်ရန်
ကြိုးသားလိုက်သည်။ သို့သော်တို့ထွန်းအောင်က . . . နွာညို
ခရုမှထွက်တက်ရပ်လိုက်သောကြောင့် နွာညိုတစ် ကလေး
နှင့် တိုက်လုံးတစ်ကလေးက . . . တို့ထွန်းအောင်ရင်ခွင်

ထဲသို့ . . . တိုးဝင်လိုက်သလိုဖြစ်သွားလေသည်။

“အို . . .”

ခွာညို . . . ရုတ်တရက် . . . ခြောက်ခြောက်ခြားခြားကြီး
လန့်တော်ကာ . . . နောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်၏။

နောက်ခြေလေးတစ်ခုနောက်သို့ခွေလွှားတာ . . . ထွက်သွားပေ
မဲ့ . . . ခွာညိုတိုက်လုံးလေးတစ်ခု . . . ထွန်းဘောင်ရှင်ခွင်ထဲသို့ . . .

သံလိုက်တုံးတစ်တုံးနှင့်တက်ခံထားရသလို ခွာမရတော့ . . .
ထွန်းဘောင်က . . . ရယ်သည်။

“ချာတိတ် . . . မင်းက . . . မင်းကိုယ်မင်းသိပ်လည်လှ
ပြီထင်နေတယ်ပေါ့လေ . . . ဟာလား . . . ဟင် . . . ဟဲဟဲဟဲ

မေ့က . . . သွင်နဲ့ငါ့ . . . ပီပြင်ဘောက်မှာအလုပ်ဖြစ်နေတဲ့
ခင်လားချောင်းကြည့်နေတတ်မို့လား . . . ပြောမင်း”

“အို . . . မဟုတ်ဘူး . . . မဟုတ်ဘူး . . . ဂွတ် . . .”
“မင်း . . . လိမ်တာ . . . မင်းချောင်းနေတာငါသိတယ်”

“ကျမ . . . ကျမ . . . အပိုက်လာသွန်တာပါရဲ့”
“အေးလေ . . . အပိုက်လာသွန်ရင်း . . . ခိုလှုပ်နေတာ . . .

မင်းတွေသွားတာပဲ . . . မို့လား . . . ဟင်ဟင်”
“ဒီတိရုတို့ . . . သွင်သွင်တို့ငါ့ပြောပြလိုက်ရင် . . .”

“အို . . . ဟန့်အင်း . . . ကျမ . . . မချောင်းပါဘူး . . .
တော်တဆ . . . မြင်မိတာပါ . . .”

ထွန်းဘောင် . . . ကောက်ကျစ်စွာမျက်လုံးတို့မှူးစင်း
ဖြစ်လိုက်သည်။ ညိုရောင်သန်းသောယူဟ်ခမ်းတို့လျှာဖြင့်

သပ်ရင်း . . ကျကျနပ်နပ် . . ပြုံးပြစ်လိုက်၏။

“တမင် . . ချောင်းတာတော့မဟုတ်ပါဘူး . . တဲဒီ
ကားတိုငါလက်ခံပါတယ် . . ဝါပေမဲ့ . . ကြုံတာနဲ့ . .
ကြည့်မိဟယမို့လား . . ပြောစမ်း”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ပါတယ် . .”

မတတ်သာသိတဆုံး . . မြခွာညို့ . . မျက်ချည်လေး
ဝဲဝဲနဲ့ ခေါင်းဖြိုနဲ့ကာ . . ဝန်ခံလိုက်ရလေသည်။

“ဒီကိစ္စ . . မင်းဘယ်သူ့ကိုပြောပြပြီးပြီလဲ”

“ဟင့်အင်း . . မ . . မပြောပါဘူး . . ဘယ်သူ့ကိုမှ
မပြောပါဘူး . . တကယ်ပါ . .”

“အားလေ . . ဝါဆိုလဲပြီးတာပဲ . . ဝါကိုသာသွင်သိ
သွားရင် . . မင်းကို . . ဒီကိုက်ကြီးကမောင်းထုတ်လိမ့်မယ်
ဆိုတာမင်းသိလား . . ချာတိတ် . .”

“ထုတ်ကဲ့ . . သိပါတယ်”

မြခွာညို့ . . ကလေးတိုးတိတ် . . တိုးဝင်သွား၏။
လည်ချောင်းဝှေ့ . . တစ်ဆို့ကြပ်မွန်းသောဝေဒနာကလည်း
ခံစားလိုက်ရသည်။

“ဝါနဲ့ . . နေစမ်းပါဦး . . မင်း . . နို့လုပ်နေတာကို
ဘယ်အခြေအနေအထိ . . ပြင်သလဲ”

ခွာညို့ . . သူ့ကိုမောကြည့်သည် . . ထွန်းကောင်မျက်လုံး
မျှားလာ . . မမှည်မျှန်းလက်ကာ . . ဟယုပ်ဟုပ်တောက်စရာ
မနေသောမြခွာညို့ . . ကြုတ်သီးတွေက ပြန်းပြန်းထသွားမိ

လည်း။

"ဟို. . . ဟိုဝမ်း"

"ဒို့. . . လိုးနေတုန်းနင်. . . ဖြစ်တာလား"

"ဟုတ်. . . ဟုတ်တဲ့. . ."

"နင်ဖြစ်တော့ငါလီးကြီးက သွင့်စောက်ပတ်ထဲကိုဝင်ပြီး
နေပြီလား. . . မဝင်ရသေးဘူးလား"

မြွာညို. . . နားထဲဝူထူမိန်းသိုန်းပြီး ဘာပြန်ပြောရမှန်း
မသိတောင်. . . ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားသွားသည်။

"ပြောလေ. . . ဝင်နေပြီလား"

"ဟုတ်. . . ဟုတ်တဲ့. . ."

မြွာညို. . . စာယောင်ယောင်စာမှားမှား ခေါင်းငြိမ်ပြေမိ
ပြန်၏။ ထွန်းစတောင်က. . . သူလိုချင်သောထောင်ခြောက်ကို
အကျအန. . . ဆင်လုံးရိုက်ပြီးမှ မြွာညိုကို ဟောင်းသွင်းနေ
ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုမူ လူ့လောကစာကြောင်းဘာမျှမသိရှာ
သော (၀၅)နှစ်အရွယ် မြွာညို. . . မသိရှာချေ။

"ဘာ. . . ဟုတ်တဲ့တာလဲ"

"ဟို. . . ဝင်. . . ဝင်နေပါပြီ"

ထွန်းစတောင်က. . . မြွာညိုပုခုံးလုံးလုံးလေးနှစ်ဖက်တို့
တစ်တစ်ကြပ်ကြပ်လေး. . . လက်နှစ်ဖက်ပြန်ဆုတ်တိုက်ဂိုဏ်
သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်သို့လည်းဆွဲလှည့်ရင်း ခပ်သာသာ
လေး လှုပ်ရမ်းလျက်. . . မျက်နှာနှစ်ခုကို ဆွဲတပ်သည်။

"ငါတို့လိုးနေတုန်း နင်ဘာလို့. . . ချောင်းကြည့်တာ

လဲမာတ် . . .

“ဦးကျော် . . . နှင့်ပိတ်တဲ့မှာ . . . အကိုးမခံချင်ဘူးလား”
“အို”

မြခွာညို . . . မျက်လုံးလေးများခိုင်းခိုင်းလည်သွားသည်။
တင်းတင်းကြီးဆုပ်တိုင်ထားသော ထွန်းဘောင်လက်ချောင်းကြီး
များကိုလည်း တုန်ခါစွာ . . . တိုင်တွယ်ဖြုတ်ယူသည်။ သို့
သော် . . . ထွန်းဘောင်လက်များက . . . နွယ်ရှင်ကြီးများပမာ
ပြုတ်ထွက်မှုသွားပဲ ပြန်ဖြူသော . . . ခွာညိုကျောပြင်လေး
ကို ရစ်သိုင်းတွယ်မက်လိုက်သည်။ လုံးဝန်းသောမြခွာညို
၏ နို့လေးမခွဲမပျံ့နှစ်လုံးက . . . ထွန်းဘောင်၏ ကျယ်ပြန့်
ကြီးမားသော ရပ်တည်ကြီးနှင့် ဝိတင်မိကြ၏။

အမျှခိုင်းပေါက်ခလေး၏ ကြီးစွာသောနုလုံးသားမြေဝ
လျင်သည် . . . ခြောက်ခြောက်ခြားခြားလှုပ်၏။ အသိတို့
သည် . . . ဝေဝါးမှူးမိုန်သည်။ နွေးထွေးပူရွှန်းသောအထိ
အတွေ့က . . . တစ်ကိုယ်လုံးတို့ . . . ထုံကျပ်လိုက်မောစေကာ
သတိလစ်နေသလိုခံစားရသည်။

ခန္ဓကိုယ်ချင်းဆွဲတပ်လိုက်သောကြောင့် ထွန်းဘောင်
ပုဆိုးကြားမှ ဘာတောင်စွာပေါ်ထွက်နေသော လိပ်တန်တုတ်
တုတ်ကြီးက . . . ရုက္ခာင်မလေးခိုက်သားနှုနုလေးတို့ ဂုတ်တင်
ချောင်းပမာထောက်မိနေသည်။ မြခွာညို . . . တစ်ကိုယ်လုံး
တဆက်ဆက်မာခါနေသည်။

ထွန်းဘောင်က “ခိုင်း” မိနေရှာသောခလေးမလေး၏ . . .

တွက်ပြု၀. . နို့သေးသေးလေးကို တိတ်မှားစွစွလေးစား
လတ်ပေါ်ပြင် အသာအယာပွတ်တစား၍ တသတ်တည်း. .
မွတ်ညွတ်မို့မောက်သောပေါ်ပြင်လေးကိုလည်း. . နှုတ်ခင်း
ပွေးနှိုက်လိုက်သည်။ တောင်မလေးဟစ်ဟိုက်လုံး မဟာဗို
တင်းကာ. . တသတ်တောင့်ထားဟန်တူ၏။

ထွန်းအောင်လတ်တစ်ဖက်တ. . ခွာညှို့. . ထီးခွဲလုံးလုံး
ရလေးကို. . အသာအယာ. . ပေါင်ကြားသို့နှိုက်ယူပြီးမှ. .
အထက်သို့. . ဆွဲတင်ပွတ်သပ်လျက်. . တစ်ဖန်အောက်သို့
လျှော့လှယ်ပြင်ထိုးစိုက်. . ပွတ်ချေသေးနေသည်. . ပါပြင်
လေးကို. . နမ်းနှိုက်ရင်း. . . စောက်ပတ်လေးဟိုအပွတ်ခံ
ရမှာပေသောခွာညှို့သည် တစ်ခယာတလုံးကို တာဝန်ပေးနေသော
အရင်းသည်။ ဟစ်သွားကြီး. . ဟုဘာ ခိုက်ကပ်စားသိမ်းနေပြီး
တောင်လိုတယ်ချင်းသာဟု. . ခွာညှို့စီကာပတ်တုံး မပြောတတ်

လှုပ်မရ. . ရုန်းမရအောင်. . အကြောအတုန်တွေ
တုံ့ဆိုင်းတုန်သည်ကတော့အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ နှုတ်ဆွဲ. .
လက်ဆွဲပြင် ခန္ဓာကိုယ်လေးက ထွန်းအောင်လတ်၌ ရွတ်
လေးမှတ်ဝဟ. . ဟိုကျညှို့ဒ်ပြောင်းကွန်းကောင်. . လှုပ်ဆွဲ
သလိုလုပ်နေခြင်းတို့ "နှ" နေပီ၏။

"လာ. . ဟိုနားက. . ပိုကောင်းတယ်"

အဲဒါသလိုပဲပြောလိုက်သလားမသိ. . မသိသရွာ့ အသိပို
ပုံစံနှင့် ခန္ဓာလှားလိုက်ပါသွားမိမှန်းယခုအထိနဲ့ နှိုင်းလည်စဉ်းစား

လို့မရတော့. . ပါသွားပါသည်။ ထွန်းအောင်ကတို့မူကား. .
ပြေမှုထွက်ပြုစေချင်ဖို့ပေါက်ကြီးတို့. . ဝါးဖြူရသော. . ဝသို့
ကြီးအလား အကျေနပ်ကြီးကျေနပ်စွာ. . ခွာညှိမင်းလုံးလုံး
လေးကိုယတ်ပါပြီနှင့် ဆုပ်ဆုပ်နယ်နေပြန်သည်မို့. . ခွာညှိ
မေ့ "ဟင်း. . " ကနဲ "ဟင်းကနဲ. . " ဆွေးသားလေးများ
ထကြွဆွတ်လာရှာလေတော့သည်။

ကြီးငယ်မဟု. . ခုကွပေးနိုင်သော ကာမရမုတ်တို့က
အတွင်း၌. . ခွာညှိတစ်ယောက်ပါပျောက်သွားသလို ပြန်ရန်
လမ်းစတိုရာမတွေ့နိုင်တောင်. . ဖြစ်နေ၏။ ထွန်းအောင်က
ခွာညှိပါးဖြစ်လေးနစ်ဖတ်ကို. . ညပ်ညပ်သာသားကိစ္စမှာ ပွတ်
သစ်နမ်းနဲ့ လိုက်သည်။ ရုတ်သာတင်းတင်းပင်းပင်းလေးကို
အှာကြီးနှင့်ပက်လိုက်နားရွက်လေးများကို. . မကုတနာလေး
တို့ကလုံက. . ဖြင့် ခွာညှိ၏ကာမစိတ်ကြမ်းလေး ဗရမ်းတော
ဖြစ်လာအောင်. . တပွင်းကုန်နှီးဆွပေးနေပေရာ. . ခွာညှိ
လက်ကလေးများက ထွန်းအောင်ပန်းနှစ်ဖက်တို့. . ကုတ်
တွယ် ဆုပ်လျက်. . အသားများတဆတ်ဆတ်တုံလျက်. .
မျက်တောင်လေးများမှေးစင်းနေရှာ၏။

ကခြေအနေအရ. . ထွန်းအောင်. . ကကုတ်ရှားတီး
ထွန်းအောင်လက်တစ်ဖက်က. . တောင်မလေး၏
အထက်ဆင်ထမီဝလေးကိုဖြုတ်ကာ. . ချွတ်ချလိုက်၏။

"ဟ. . " ဆိုသော အသံနှင့်အတူ. . ခွာညှိလက်ကလေး
တစ်ဖက်က. . လာပီဝလေးတစ်ဖက်ကိုဆွဲမိလိုက်၏။ သို့

သော် . . လှပဖူးယောင်နေသောခွာညှိ၏ တက်စပ်ခိုးခိုးလေး
မှာ . . အထင်းသားဝင်းဝင်းဝါဝါလေးပေါ်လာ၏။ အမွှေးနု
လေးများအခုမှ . . မှုတ်ခါး . . ခွံနေသေး၏။

ဆီးစပ်ကလေး . . လတ်တပြန်သောသာခန်ကြီးများမို့
မောက်နေပြီး . . အခွဲကြောင်းက . . ပေါင်နှစ်ဖက်ကြားသို့
ဝင်နေသဖြင့် . . စောက်ပတ်ကိုအထင်းသားမြှင်ရလင့်ကစား
အကွဲကြောင်းကိုမမြင်ရ။

ထွန်းအောင်က . . ရတနာသိုက် . . မပွ့သောသိုက်ပွား
သမားမျက်လုံးကြီးဖြင့် . . ပူးကျယ်ဝင်းလတ်စွာ ခွာညှိ
စောက်ပတ်လေးကို . . ဝုံကြည့်သည်။

မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ နှမ်းရွိုက်ချင်းမပြုသေး
သောခွာညှိပစ္စည်းလေးက . . သန့်စင်သောပန်းတစ်ပွင့်
အလား . . ရွားရွားစွင့်စွင့်ကြီး . . လှိုက်ဖိုလရာဖူးတိုင်းနေပေ
ရာ . . နှင်းသောက်ထားသည့်မြိုင်ယံပန်းတစ်ပွင့်အလား . .

အမွှေးရနံ့တို့ဆုံလျက်လန်းဆန်းနေ၏။ ထွန်းအောင်ကလမ်း
ပေါ်မက်ကိုဆွဲဟင်ကာ ထွန်းအောင်ပြုသမျှရပ်စာဆိုဆိုနှင့် ဝုံ
ကြည့်နေသောခွာညှိပေါင်တန်ကြီးနှစ်ဖက်ရွေ့တည့်တည့်ထိုင်

၏။ နွေးထွေးရှည်လျားသောခွာကြီးဖြင့် ကောင်မလေး၏
ဗိုလက်လျက် . . စောက်ပတ်ကလေးကို . . ထိုးဆွမ်းကာ
ပိတ်ကော်လိုက်ပြီး . . အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း လျှာဖျား
တို့ . . ကော့ထိုးဆွဲယူပြီး . . ယက်လိုက်သည်။

ကြီးမားတုတ်နိုင်လှသော အနာအဆာကင်းသသည့် ခွာညှိ
၏ပေါင်တန်ကြီးများက . . သံမဏိတ်ခါးကြီးနှစ်ချက်အလား

အလိုလို . . . သားတစ်ဖတ်ဆိုသို့ကွဲကွာခွင့်ဟသွားသည်။ ပျက်
စားလေးမှာလဲ . . . နြန်းလျှော် နောက်သို့ဆက်တနဲ့ . . . တော
လစ်သွားရှာသည်။ ထွန်းအောင်ပုန်းတို့ . . . စုံကိုင်မေးထား
သောလက်ဖျားမလေးများက . . . လက်ဖက် . . . လက်လက်နှင့်
တုန်သွား၏။

ဥဒုန်ဖက်ခပ်ကွေးကွေးလေးဖြစ်ခါ . . . ခြေဖျားလေးများ
ထောက်လာကြသည်။ ထွန်းအောင်က လျှာဖျားတို့ . . .
စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကြားသို့ တစ်လက်မခန့်ထိုးခြှပ်ပြီး . . .
ဆက်၏ . . . ဆက်ခါ . . . တုတ်တော်ပြီးသတ်ပေးလိုက်ရာ . . .
ခွာညှိ၏ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ အထက်သို့ . . . ကြ . . . ကြ
မြောက်သွားပြီး "တ"ကနဲ့ "တ"ကနဲ့ . . . ပါးစပ်ကလေးဟ
လျှက် . . . ဟာဆက်မပြတ်ညီးညှနေရှာသည်။

ပါးစပ်မှ . . . ထိုသို့ညီးညှရုံတစ်မကပ် . . . ခွာညှိမင်ကြီး
မှာ . . . စကောရိုင်းလေးလှုပ်ရှားလာ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက်
အထက်သို့ . . . တောလှန်ထိုးတတ်လျှာရေရာ . . . တပြုပြု
ပောက်ပတ်နှစ်မြှုပ်မလေကြားမှ ပန်းနုချောင်စောက်ပတ်ပြုပြု
လေးနှင့် တစ်ခိုခိုနီးကျနေသော စောက်ရေဖျားရွဲနှစ်နေသည်
ကိုပင် ကွေ့ရ၏။

ထွန်းအောင်က . . . တိုးလုံးလုံးထားသောတုန်းပင်ပိုင်းကြီး
တစ်ခုပေါ်သို့ ခွာညှိတို့အလျားလိုက်လေး . . . တော့ချကာ
ထပ်လေးခင်းဖြင့်လှဲချလိုက်၏။ ခွာညှိ၏ခြေနှစ်ဖက်က . . . တိုး
တုန်းကပ်ဖက်ကိစ္စလျှော် ထောက်ထားပြီး တော့ပြင်လေးတ . . .
တုန်းတိုးနှင့်အလျားလိုက်တသားတံည်းကပ်သွားလေသည်။

ထွန်းအောင်က. . ခွာညိုစောက်ပတ်လေးတို့ အသေ
တချာပြကြည့်နေပြန်သည်။

ထွန်းအောင်. . အရွယ်ရောက်ပြီပေဟုမိန်းမတော် များ
များကို. . သမပူးသူဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်လဲ မိန်းမတော်
အမျိုးမျိုးတို့တွေ့ပူးလို့ပူးနေသည်။ သို့သော် ခွာညိုစောက်ပတ်
တို့သို့. . သစ်လွင်တင်းမောက်နေသောတင်းစက်စက်. .
အရွယ်မရောက်စောက်ပတ်မျိုးတို့မူ. . မတွေ့ပူးသေး. . ခပ်
ဟဟလေး. . ဝှေ့နေထနေသောခွာညိုစောက်. . တွေကြည့်
လေးက. . တင်းတင်းစေ့ထားသလို. . စေ့ကပ်နေပြီး
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းစာသားများက. . ထူထူတမ်းတမ်းနှင့်. .
တင်းစင်းတစ်ရစ်နေသည်။ စောက်ပတ်စာသားခိုင်လေးများက
ဝါမွမ်းတဲ့သို့ နုထွတ်မွတ်ညက်နေကြသည်။ အရေပြားအပေါ်
အလွှာလေးက. . ပလပ်တစ်အကြည်စားတုပ်ထားသကဲ့သို့
တင်းပြီး. . ရွှေမွတ်နေသည်။

စောက်ပွေးနှုတ်လေးများက. . ဟိုသည်အပွေးဝါးဝါးလေး
ပေါက်ခါပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်ပင်
သောအခါ. . အနံ့မှလွတ်ထွက်လာသောအနံ့က "မို့စိမ်း"
အနံ့သစ်သစ်လွင်လွင်. . လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တို့ရှုရှုတ်ရ
နေသလိုပင်. . ခေါင်းထဲအနည်းငယ်ပူးဝေသွားပေသည်။
ထွန်းအောင်ထဲဦးက ထိုင်းတနဲ့ထိုင်းတနဲ့တောင်နေပြီး. .
သရေတများများကျနေသော ဝတ်သုံးကြီးတစ်တောင်အလား
လီးတိပ်တွင်အရေများစိမ့်တဲ့တာ. . တန်းတန်းတန်းကျနေကြ
သည်။ ခွာညိုမျက်လုံးလေးများက ထွန်းအောင်လီးတန်ပြီး

တို့ စိုးစိုးရွံ့ရွံ့လေးလှမ်းကြည့်သည်။ အကြည့်က... စိုက်
နေသည်။

လီးယိပ်နီမဲ့သောဝမ်းကြီးကလဲ... နက်ရှိုင်းစွာ တစ်သွက်
နေပေရာ တခိုင်းပလေးစာတွက် အသဲတုန်တုန်ကြီးဖြစ်
နေရသည်။ မဲမှောင်ကြိုင်းတမ်းသောလပွေးတုံကြီးထဲမှ တိုး
ထွက်နေသောအတန်ကြီးမှာလဲ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတောင်
နေပြီး... ဝမ်းယွှာမကစာရွည်စာလွှားကြီးက နှာညှိခေတ်
ပတ်ဝင်းတို့... ရွံ့ကံနီ... ရွံ့ကံနီကျစ်ကျစ်သွားတောင်...
စိတ်တုံတုံလှုပ်နေနေသည်။ "ကျ... ကျမကြောက်လာပြီ"
တကယ်ပင်... နှာညှိအသက်ရွှေတွေများလာသည်။ ပါကြီး
နှင့်သူမမောပပ်ပတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ထိုးလျှင် ကျောမှ
ပေါက်ထွက်လျှင်စုတွ... ဟုသောခလေးစာတေးလေးတေး
ကော ကလုံလိုကြောက်ရွံ့လာသည်။

ထွန်းတောင်ဆိုသည်ကလဲ ဖွန်တွေ၏ နက်ကို "ညက်"
ပြီးသားလူတစ်ယောက်ပေမဲ့... တော်လေးဘာပြောလျှင်...
သူကဘာလုပ်ရမည်တို့... စာထားပေါက်ထားသော...
သဘာရင့်ဖွန်ဖိုက်တာတစ်ဦးမို့လား... ခေတ်လေးခြောက်ခြား
လာပြီဟုလူသိထိုက်သည်နှင့်... သူလီးတန်ကြီးကို... မောက်
ပတ်အကွဲကြောင်းလေးစာပေါ်ပေးပေးလေးဟင်္ဂါနို့... ပင်ကြီး
ကိုဝေ့တိုးနေခတ်ဝင်ရှုလေးလှုပ်ရွားလိုက်ရင်း သက်ဘန်က
နို့နှစ်လုံးကို ခပ်ဖွဖွအစားဆုတ်နယ်ချေပေးလိုက်သည်။ ခေတ်
လေး၏ခါးကျဉ်ကျဉ်လေးမှာ လိမ်ကျစ်တွန့်လိမ်ကော့လန်လာ
သည်။ မောက်ပပ်အပလေးစာ အသက်ယ့်မော့တတ်လာ

သည်။ ထွန်းစာအင်လီးတန်ထိပ်ပူးရဲခဲကြီးတ. . . တသသို့
သရောတ်၌. . . တင်းကနဲ. . . ထောက်မိလိုက်ရာ. . . ကော
ပွဲက်နေသောမင်ကြီးက နိမ့်ကနဲ. . . ကျုံ့ကျသွားရာ လီးတန်
ကြီးတ မင်ကြားအတိုင်းအောက်သို့ ဆျော်ဝင်သွားသည်။
ခွ. ညီမင်ကြားသို့ လီးထိပ်ပူ့ကြီးထိုးဝင်လာသည့်အတွက် ရင်
ကလွပ်ကနဲ. . . ဖိုလို့ကံမောသွားပြီး မျက်လုံးလေးတို့တင်း
တင်းလေးမှိတ်ချလိုက်မိသည်။

“ဝင်ထား. . . ဟင်” “ဟင်အင်း” သိတာပေါ့. . . မဝင်
မှန်းထွန်းအောင်တောင်းတောင်းသိ၏။ သို့သော်ခွာညိုမှိတ်
တွေ့သွယ်ရှားစေရန်သူကစကားတို့ တကွတ်ကွတ်အဆတ်မပြတ်
ပြောသည်။ “ဝင်ရင်. . . ပြောနော်. . . ခံတတ်ပတ်တို့
ဟောထား” ခွာညိုတာမပြန်မပြောသော်လည်း နှုတ်ခမ်းလေး
ပြတ်လုနီးပါးကိုက်ခါ. . . မျက်စေ့လေးမိုမှိတ်ထား၏။ လက်နှစ်
မတ်ကခေါင်းကိုတော့၌ အုံးတုန်းတို့ကိုက်ခါ။ အားပါးတရ
ကိုက်တွယ်ဆုတ်ညှစ်စရာမရှိသောအခါ လက်နှစ်မတ်က သူမ
ပေါင်ကိုပြန်ကိုက်ပြန်သည်။ ထွန်းအောင်က လီးတန်ကြီး မဟူး
ကနဲမြစ်သည်တထိလီးတို့အပေါက်ပဟုတ်သိနေရာပု ဖိ
ထောက်ပေးလိုက်ပြန်ရာ တောင်မလေးမှာ မချင့်မရဲလေး
ဖြစ်လာ နန်တူသည်။ “ကွတ်”. . . ဟု စိတ်မရွည်သလို
စာသံပြုသည်. . . မျက်နှာလေးဝလဲ. . . ထွန်းအောင်ဟို
မတော့ပဲနိပ်တချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ထွန်းအောင်က. . .
ဆော်လေးအကြည့်တိုသဘောတူသွားသည်။ သည်မျက်လုံး. . .
သည်အကြည့်များ ဆော်တွေ့သိပ်ကလေးခဲချင်နေသောအခါမျိုး

၌သာ အကြည့်များကြသည့်ပဟုတ်လား. . . ထို့ကြောင့် အိ
စိတကံများလျော့ချလိုက်ပြီး လီးကိုအသေအချကိုက်ကာ ခွာညှိ
ပောက်ပတ်လေးအတွင်းသို့ "ငြစ်"ကနဲ ထိုးစိုက်ဝင်သွားအောင်
လှီးယှမ်းလိုက်လေသည်။ "တွန်" ဆိုသော အသံတစ်တစ်လေး
တစ်ချက်သာ ထွက်လာပြီး လည်ချောင်းအကြောလေးများ
ဖေါင်းလဲလာကောင်အသက်ကိုအောင်ပြီး တင်းခံလိုက်၏။
လီးတန်ကြီးတစ်ပျံပေါက်မလေးစောက်ပတ်ထဲသို့. . . ဝီဝီ. .
ဝီဝီနှင့် နစ်ပင်စိုက်ဆင်းသွားသည်။ လီးလုံးပတ်ကြီးကထွား
ကြိုင်းလွန်းနေရာ ကျဉ်းကြပ်သောစောက်ခေါင်းလေးအတွင်း
သို့ အကြောကြီးများထထောင်ကာဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ "ပြစ်
ပြစ်. . . ပြစ်. . . ပြစ်ပြုတ်. . . ပဲလစ်" စိုက်ဆင်းနေဆဲ
လီးတန်ကြီးနှင့်စောက်ပတ်လေးကြားမှ လေပူဗောင်းလေးများ
အံ့ထွက်လာ၏။ "တင်း" ကနဲတစ်ချက်ဖြစ်သွားသည်။ "အ. .
နာကယ်. . . နာတယ်. . . အင်း. . . အင့်" "ငြစ်. . . ပြုတ်
ခုတ်" "အောင်မလေး. . . အမေ. . . နာတယ်. . . နာတယ်"
ဆိုသော အသံကို ထွန်းအောင်တောင့်ရင်း မျှင်းမျှင်းလေးစိုက်ချ
နေခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်အသစ်စက်စက်လေးကို "ငြစ်"
ကနဲထိုးခွဲပြီး သားအိမ်ကို "ခုတ်" ကနဲစိုက်ဝင်သွားမှ ရပ်
လိုက်သည်။ "အားအား. . . ကျွတ်ကျွတ်. . . အဟင့်. . .
အဟင့်" ခွာညှိရာ ထွန်ထွန်လူးကော့လိမ်ကျွမ်းနေစဉ် ထွန်း
အောင်လီးကိုအနှုတ်ပဲ ခပ်သာသာလေးအောင်အောင်ပေးရင်း
ဖိကပ်ကားကာ သမလိုက်၏။ ချက်တိုင်းက သားအိမ်ခေါင်း
ကို "ခုတ်" ကနဲ. . . "ခုတ်" ကနဲ. . . ဆက်တိုက်ထိုးအောင်

ဝိသည့်နို့ . . ခွာညို့ နှင်းညည်ပွဲကွမ်းကွလာသည်။ ဇောက်
ဝတ်လေးမှာလည်း ပြည့်တင်းမောက်ကားလျက် ဘေးသို့
ပြန်ကားနေ၏။ "ဘောင်းလားဟင် . . ခွာညို့" ထွန်းအောင်
က . . မှန်မှန်ကြီးဆောင့်ရင်းတိုးတိုးလေသံနှင့် ပေးသော်
လည်း ခွာညို့မုက်လုံးလေးတစ်ချက် လှန်ကြည့်ပြီး မုက်နှာ
လေးတစ်ဖက်သို့စောင်းလိုက်၏ . . နှုတ်ခမ်းတို့လျှာလေးနှင့်
ယတ်နေသည်။ "မြတ် . . မြစ် . . မြတ် . . မြစ် . .
မြတ်" "အင့် . . အင့် . . အင့် . . အင်း အင်း"

"ထုတ်" ကနဲ သားတိမ်ခေါင်းကိုတစ်ချက်မိမိရရလေး
ဆောင့်ပိသွားတိုင်း . . ခွာညို့လည်ချောင်းလေးထဲမှ "အင်း
အင်း" ဆိုသော အသံလေးထွက်လာလေ့ရှိ၏။ ထွန်းအောင်
ထူးပြေးပြေးပြန်လာသည်။ ဇောက်ပတ်မှစိမ့်ထွက်လာသော
ထူးပြေးပြေးလေးတစ်ချောင်းသုံးတို့ ပြောင်လတ်စင်းတို့နေ
သည်။ ဇောက်ပတ်ဘောက်ခြေခွံမှ . . သွေးစသွေးနုလေးများ
လိမ်းကျဆင်းနေသည်။ သွေးပူနေချိန်မို့ ခွာညို့ခဏ နာမ
မှန်မသိ "ထုံ" နေသေးခြင်းဖြစ်သည်။ "အင်း . . အင်း . .
အင်း . . အင်း . . အင်းအင်း . . " ခွာညို့ . . ကော့ကနဲ
ညှို့ကော့ကနဲခါးလေးတို့ လိမ်တိုးနေရာမှ ဇောက်ပတ်တို့ . .
အရှမ်းကုန်ပြပေးထားတာ ထွန်းအောင်ပင်ပြီးကိုသုံမင်းဖ
နေဘက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် တုတ်တုတ်ထွဲထွဲလှလှလိတ်လေသည်။
ဇောက်ပတ်ထဲသို့လိမ်းစပ်နေစဉ် . . ဖင်သားကို . . ပိန်းမခါ
မိဝါကြမ်းကြမ်းလေးနှင့်ပွတ်သပ်ခြင်းခရသောအခါ . . လိ
သည် အရှမ်းကုန်တောင့်သွားသည်။

ခုတ်တစ်ချောင်းလို့. . . သံချောင်းတစ်ချောင်းလို့ပစ်
ခေါင်ခေါင်မြည်အောင်မာတင်းကျပ်လျှစ်သွား၏။ တစ်ဆက်
တည်း. . . ဆောင့်စားက. . . မိုးကြိုးပစ်သလို ခိုင်းကနဲ. .
ခိုင်းကနဲ. . . ပြင်းထန်သွားသည်။

တုံ့အချိန်၌. . . မယောင်းရှုပ်တလေးလိုယော့ပြောင်းသော
ပိန်းတလေးမှာလည်း အဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်. . .
ကြမ်းတမ်းပွာပြန်ယဉ်တော့ဆောင့်ပေးလို့ဟတ်ကြပြီ. . .
နှစ်ယောက်လုံး. . . တင်္ဂါတသီးသီးမှ သုတ်ရည်များ. . .
ပြင်းကနဲ. . . ပြင်းကနဲ. . . ကန်ထွက်ကန်ကြလေတော့သည်။

ခွာညှိအမှတ်ကြီးပြတ်လေးငြိမ်ကြသွား၏။

ယုန်းအောင်. . . တချိန်မသေသေး. . . ဆောင့်ဆဲ. . .

“ခွါညှိ. . . ခနောက်တဖျိုးလိုးရအောင်နော်”

ထွန်းအောက်က. . . ပြောပြောဆိုဆို. . . တုန်းတုံးပေါ်
မှ ခွါညှိကိုဆွဲယူကာ. . . တုန်းတုံးတိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ထောက်ထားစေပြီး. . . ခြေကို ဆန့်ဆန့်မုပ်လိုက်၏။

သုတ်ရည်များ အကျလာသော ဇောက်ပတ်လေးက
သွေးချစ်ချမ်းနီရဲ့ကလျက် ဖင်နှစ်ခြမ်းကြားမှ ပြူးကာ
နောက်သို့ကော့ထွက်လာပြန်လေသည်။

၅၀

ကျေးဇူးပြု၍ သစ်(၅၀) နှင့် တက်လက်တွဲ ပြီးပါပြီ။